

عنوان مقاله:

منابع و موانع معرفت حصولی و حضوری از نگاه قرآن

محل انتشار:

دوفصلنامه کتاب قیم، دوره 8، شماره 21 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سهیلا پیروفر - دانشیار دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد

حسن نقی زاده - دانشگاه فردوسی مشهد

زهره حبیبی - دانشجو دکتری فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

معرفت، یکی از ارزشمندترین مباحث مطالعات اسلامی است که اهمیت بسیار زیادی در علوم مختلف دارد. معرفت به طور کلی، به دو شق کلی حصولی و حضوری تقسیم می شود و یکی از مسائل مهم آن، شناخت منابع و موانع آنهاست. حال سوال مهم اینجاست که در نگاه قرآن کریم، معرفت حصولی و حضوری چه ویژگی هایی دارد و چه منابع و موانعی را برای فرآیند تحصیل معرفت، شناسایی کرده است پاسخ این مساله در پژوهش فرارو با روش توصیفی تحلیلی و بهره گیری از تحلیل محتوای آیات قرآن پی گرفته شده و به این نتایج دست یافته است: قرآن کریم، روش کسب معرفت حصولی که معطوف به صورت اشیاست و معرفت حضوری که حقیقت و خود معلوم را مورد توجه قرار می دهد را متفاوت دانسته و منابع مختلفی را برای دستیابی به آن دو معرفی کرده است. هرچند قرآن کریم، انسان را در ابتدای خلقت، فاقد معرفت حصولی می شناساند اما او را دارای نوعی ادراک حضوری از بدو تولد می داند که علم حضوری به خویشتن، نمونه آن است. در قرآن کریم، منابع دست یابی به معرفت حصولی و حضوری طبیعت، عقل، تاریخ و دل معرفی شده است و حس گرایی و تقلید از گذشتگان و تبعیت از هوای نفس، از موانع معرفت شمرده شده اند.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، معرفت حصولی، معرفت حضوری، منابع، موانع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1011455>

